

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΟΡΙΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 46.
Προπληρωτὴ κατ' ἑξαμηνίαν.

Οἱ συνδυασμοὶ.

Εὐχαρίστως παρατηροῦμεν ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν δὲν ἀποδέχεται τοὺς καταρτισθέντος ἐνταῦθα συνδυασμοὺς τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, ὡς τυχαίους συνεταιρισμοὺς κεφαλαιούχων ψήφων καὶ ὡς κοινὴν κατάθεσιν ἀνθρωπίνων συνεδησέων, ἀλλὰ ζητεῖ τὸν ἐνδότερον λόγον τοῦ συνασπισμοῦ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων καὶ τὴν κοινὴν ἰδέαν ἣτις συγκρατεῖ αὐτούς. Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀκόμη, ὁ δεῖνα ἐκ τῶν κομματάρχων, ἐσυντρόφευε πρὸς τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα, ἀπῆρτιζον ἑταιρίαν ψήφων, ἕκαστος δεαυτῶν ἔλεγε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους του, καὶ ἐκ ἐμὲ ψήφον καὶ εἰς τοὺς συνεταιροὺς μου, ὡς τὸ ἐκλογικὸν κεφάλαιον ἐτριπλασιάζεται ἢ τετραπλασιάζεται καὶ οἱ βουλευταὶ ἐξήρχοντο τῆς κάλπης περιβεβλημένοι τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν τῶν, οὗ κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἠγγύουν τελείως. Οὐδεὶς τοὺς ἠρώτα διατί συνεταιρίσθησαν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους; καὶ ὅχι ἐκεῖνοι, οὐδὲ ποῖα κοινὴ ἰδέα τῆς ἠώσεως καὶ τοὺς ἐκράτει ἠνωμένους; ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἔκρινε τὸ κοινὸν τοὺς εὐφρεῖς συνδυασμοὺς; καὶ ἐπεκράτει εἰς τὴν ἐπίνοιαν ἣτις τοὺς εἰς ἐμπνεύσει. Ἐάν μετὰ τῆς παραμόνης τῆς ψευδοφροσύνης οἱ συνεταιρισθέντες διόσταντο τὰς γνώμας εἰς τὰ καιρία, ἐάν τὴν ἐπομένην τῆς ἐκλογῆς ἕκαστος τῶν συναγωνιστῶν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ψευδοφροσύνης, ἐλάμβανεν ἴδιον δρόμον, οὐδεὶς ἐπαρανεύετο.

Τοῦτο δὲν συμβαίνει εὐτυχῶς πλέον παρ' ἡμῶν καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐν τούτῳ ἐκάμαμεν ἕβλημα πρὸς τὰ πρόσω, πρὸς τὴν χειραφετησίαν μας. Σήμερον τὸ κοινὸν ἀνέχεται μὲν ἀκόμη τοὺς λεγομένους συνδυασμοὺς τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, τὸ νόθον τοῦτο τέκνον τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν συστήματος καὶ τὸ στίγμα τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ πολίτου, ἀλλὰ τὸ ἀνέχεται ὑπὸ ὄρους τινὰς, ὧν ἄνευ, οἱ συνεταιρισμοὶ ἐκεῖνοι δὲν ὑπερσκοῦν χάριν εἰς τὴν κοινὴν συνειδήσιν. Σήμερον τὸ κοινὸν ἀξιοῖ νὰ γνωρίζῃ ποῖα γενικὴ καὶ θεμελιώδης ἰδέα πρωτανεύει εἰς τοὺς συνδυασμοὺς, ποῖα κοινότης ἰδεῶν προηγήθη τοῦ καταρτισμοῦ τῶν, ποῖα ταυτότης φρονημάτων θὰ δικαιολογήσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς σύμπραξιν αὐτῶν τινῶν. Τοῦτο εἶναι πλέον καταδήλον παρ' ἡμῶν καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ἀποδείξωμεν, τὸ ἤδησαν δὲ ἀρκούντως καὶ οἱ ἡμέτεροι πολιτευταὶ καὶ προσπαθοῦσι νὰ ρυθμίσωσι τὰς κοινοπραξίας τῶν κατὰ τὰς ἰδέας ταύτας τοῦ κοινού, ὅπως δύναται καλλήτερον. Ἐγένετο γνωστὸν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτι εἰς τῶν ἡμετέρων ὑποψηφίων βουλευτῶν, δὲν ἐδέχθη νὰ προσχωρήσῃ εἰς ἀρκετὰ ἰσχυρὸν συνδυασμὸν, διὰ μόνον τὸν λόγον, διότι δὲν ἀπεδέχετο τὴν πολιτικὴν καθομολόγησιν ἣν ἐν εἶδει ἐκλογικῶν προγράμματος ἤθελεν δώσει πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς οἱ τοῦ συνδυασμοῦ ἐκεῖνου ἄλλοι ὑποψήφιοι, προσεχώρησε δὲ κατόπιν εἰς τὸν ἀντίθετον, διότι ἐνόμιζεν ὅτι εὐρίσκειν ἐν αὐτῷ ταυτότητα φρονήματος περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας.

Καὶ δὲν ἀρκεῖται τὸ κοινὸν μόνον εἰς φαντασμαγορικὴν, ὡς εἰπεῖν, ἔγνωσιν, εἰς τεχνικὸν τινὰ

σύνδεσμον μετεμπεριένυμενον κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς στιγμῆς, ἀλλὰ ζητεῖ τοὺς λόγους τῆς ἐνώσεως ἐνδότερον τῶν συνδυασμῶν καὶ εἰς τὴν ἱστορικὴν αὐτῶν ἀνέλιξιν.

Σήμερον οἱ συνδυασμοὶ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἐξετάζονται ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀνακινούμενα πολιτικὰ ζητήματα καὶ τοὺς λόγους οἵτινες προσκάλεσαν τὴν διάλυσιν τῆς τελευταίας βουλῆς. Ἡ βουλὴ ἐκεῖνη κατεμήθη εἰς δύο ἰσοδύναμα σχεδὸν τμήματα, ἐξ ὧν τὸ ἐν συνέπραττε τῇ Κυβερνήσει, τὸ ἕτερον δὲ ἀπεδοκίμαζε καὶ ἀπέστεργε τὴν πολιτείαν τῆς, συνεπῶς τὸ ἔθνος ἐκλήθη ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς διχογνωμίας ταύτης, διὰ νέων ἀντιπροσώπων του. Τοῦτο λοιπὸν τὸ μέγα ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὴν ψήφον τοῦ ἔθνους· στέργει τοῦτο τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως; ἀς στείλλῃ ἀντιπροσώπους ὁμόφρονας αὐτῇ; ἀποστεργε αὐτήν; ἀς ἐξαποστελεῖ ἐκ τῶν ἐναντιοφρονούντων. Ἀφ' ἐαυτῆς ὅθεν προκίπτει ἡ θεμελιώδης ἰδέα τῆς διακρίσεως τῶν ἀντιθέτων συνδυασμῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἐπὶ ταύτης στηρίζεται ἡ διακρίσις τῶν καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν, ἢ ὑπαρξίς τῶν συνδυασμῶν, ἀν δὲν δικαιολογηταὶ ἐξηγεῖται καὶ γίνεται ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς κοινῆς συνειδήσεως. Ἐάν δύο ἢ πλειότεροι συνδυασμοὺς δὲν διακρίνῃ ἀπ' ἀλλήλων ἡ θεμελιώδης αὐτῆς ἰδέα, ἀλλὰ μίαν ἔχουσιν ἀπαντὲς γνώμην ἐπὶ τῆς πολιτείας τῆς Κυβερνήσεως, τὸ μὲν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς δὲν λύει τὸ εἰς λύσιν προβληθὲν ζήτημα, ἡ δὲ διακρίσις τῶν συνδυασμῶν, στηρίζεται μόνον εἰς προσωπικοὺς λόγους. Ἐάν δὲ πάλιν ἕκαστος τῶν συνδυασμῶν ἐνέχει πρόσωπα ἀντιθέτων φρονημάτων, ἐπιτῶν ἀνακινουμένων πολιτικῶν ζητημάτων, καὶ ἐντούτοις ζητεῖ ἐνιαίαν τὴν ψήφον τῶν ἐκλογέων, τὸ κατασκευάσμα τοῦτο εἶναι ἡ τετραπλοῦς σύνθεσις καὶ τὸ ἀκατάληπτον ὑπὸ τὸ ἀντιπροσωπικὸν ἡμῶν σύστημα. Ἐάν δὲ τέλος συνδυασμὸς τις δὲ μὲν παρίσταται ὑπὸ ταύτην τὴν ιδιότητα, δὲ δὲ ὑπ' ἐκείνην, καὶ ζεῖ δηλονότι διπλοῦν πρόσωπον ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς παλαίστρας, φαινόμενος καὶ φίλος καὶ δυσμενῆς πρὸς τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ τοιοῦτος ὁμοιάζει πολὺ νομιζόμεν τὴν νυκτερίδα τοῦ μύθου, ἣτις μετὰ τῶν πτηνῶν ἤθελε νὰ θεωρητῆται πτηνὸν καὶ ὡς ἀπόδειξιν ἔφερε τὰς πτέρυγας τῆς, μετὰ δὲ τῶν τετραπόδων, ἤθελε νὰ θεωρητῆται τετράποδον καὶ ὡς ἀπόδειξιν ἔφερε πάλιν τοὺς τέσσαρας πόδας τῆς. Οὗτος εἶναι ὁ χειρότερος τύπος τῶν συνδυασμῶν καὶ ἡ διπροσωπία του μετέχει πολλῆς ἀπάτης.

ὑπὸ τὴν βίβανον τῶν ἰδεῶν τούτων ὑποβάλλονται οἱ παρ' ἡμῶν καταρτισθέντες δύο συνδυασμοί. Ὁ πρῶτος αὐτῶν ὁ ἀπαρτιζόμενος ἐκ τῶν κ. κ. Π. Καλαμογδάρτου, Ἄντ. Ρικάν, Ἀρ. Κωντογούρη, Ἀχ. Γεροκωστοπούλου, Ν. Κριμνιῶτου, καὶ Γεωρ. Τσερίδου, γενικὴν συνεκτικὴν ἰδέαν ἔχει τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιπολίτευσιν, προβάλλεται δὲ ὡς σύνδεσμος ὑποψηφίων βουλευτῶν ἐκπροσωποῦντων τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντίδρασιν. Τὴν ιδιότητά του ταύτην ἀνακηρύσσει δημοσίᾳ καὶ ὑπ' αὐτὴν ζητεῖ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν μας· τὸν πυρῆνα τοῦ

συνδυασμοῦ τούτου ἀποτελοῦσιν οἱ κ. κ. Π. Καλαμογδάρτης, Ἀρ. Κωντογούρης καὶ Ν. Κριμνιῶτης μέλη τῆς διαλυθείσης βουλῆς; καὶ περὶ τὸ τέρμα αὐτῆς ἀπαντὲς διατελέσαντες ἀντιπολιτευόμενοι, προσεχώρησαν δ' εἰς αὐτὸν ἀλληλοδιαδόχως ὁ κ. Ἀ. Ρικάνης ὅστις καὶ τοὶ μὴ χρηματίσας βουλευτῆς κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν περίσθον, δὲν ἰθεώρησε ποτὲ ἐπαρκῆ τὴν Κυβέρνησιν, ὁ κ. Γ. Τσερίδης οὕτινος τὰ πολιτικὰ φρονήματα ἦσαν ἀγνωστα καὶ ὁ κ. Ἀχ. Γεροκωστοπούλος ὅστις, μετὰ τινὰς ἀμφιταλαντεύσεις, ἀπέκλινεν ἐπὶ τέλει ὁριστικῶς ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οὕτω λοιπὸν ὁ συνδυασμὸς οὗτος δύναται νὰ εἰπῇ ὅτι εἶναι ἀντιπολιτευόμενος καὶ ὡς τοιοῦτος νὰ ζητήσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν μας τῶν ἰσοστεργόντων τὴν Κυβέρνησιν. Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἀκόμη τὸ πρόγραμμά του, ἐσμέν ὁμοῦ βέβαιοι ὅτι θέλει ἀναγράψῃ τὰς ἀρχὰς ἀς ἀνεκήρυξεν ἡ κεντρικὴ ἀντιπολίτευσις διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς.

Ἡ χαρακτηρισμὸς τοῦ δευτέρου συνδυασμοῦ εἶναι τοῦ ἀπαρτιζόμενου ἐκ τῶν κ. κ. Κανακάρη, Πολιτ. Ρούφου, Π. Θεοφίλου, Λεων. Γκιων, καὶ π. συνή- καὶ Γεωρ. Διαμαντοπούλου, δὲν εἶναι ὅσον χερσὶς, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν αὐτὸν ἀσφαλῶς ἐκ τῆς ιδιότητος καὶ τῶν φρονημάτων τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸν μελῶν. Τὸ πρῶτον διεδόθη καὶ ἐπιστεῦθη ἐνταῦθα ὅτι ὁ συνδυασμὸς οὗτος θὰ ἐκπροσωπήσῃ τὸ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως φρόνημα, αἱ δὲ σχέσεις του πρὸς τὸν κ. Νομάρχην προσεπιμαρτύρησαν τοῦτο. Ἡ προσχώρησις κατόπιν τοῦ κ. Π. Θεοφίλου ὅστις, ὡς γνωστὸν, δὲν ἠσπάζετο τὰς ἰδέας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν πᾶσι, προσέδωκε πλειότεραν ζωηρότητα εἰς τὸν Κυβερνητικὸν αὐτοῦ χρωματισμὸν, ἢ πρόσκλησις τέλος καὶ τοῦ κ. Γεωρ. Διαμαντοπούλου, ἀνδρὸς κρινόντος τὰ πολιτικὰ ἡμῶν πράγματα ἐξ ἀνωτέρας περιώπης καὶ οὐδέποτε ἀποδοκίμασαντος ἐν συνόλῳ τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα, συνεπλήρου τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ συνδυασμὸς οὗτος ἐστὶν ὁ Κυβερνητικὸς. Καὶ ἀπέμεινε μὲν πάντοτε ἡ ιδιότης καὶ τὸ παρελθὸν τῶν ἄλλων τοῦ συνδυασμοῦ τούτου μελῶν, ἵνα ἀλλοιωτῆ τὸν χρωματισμὸν δὲν προσέδιδον αὐτῷ αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀλλ' ὁ μὲν κ. Λ. Γκολφινόπουλος μὴ πολιτευόμενος δὲν ἔσχεν ἀφορμὴν νὰ γνωρίτῃ τὰς ἰδέας του εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, ὁ δὲ κ. Κανακάρης ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἐπ' ἐσχάτων δὲν ἐπέστεργε πλέον τὸ κυβερνητικὸν σύστημα, τέλος δὲ ὁ κ. Γ. Ρούφος, ἔχει τόσον συνειθίσει τοὺς συμπολίτας του εἰς τὰς ἀποτόμους μεταπτώσεις ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον, ὥστε ὀλίγοι ἐλεπτολόγουν περὶ τῆς ιδιότητος ὑφ' ἣν ἤθελε παρουσιασθῆ τὴν φορὰν ταύτην εἰς τοὺς ἐκλογεῖς του.

Ἐφ' ὅσον ὁμοῦ δὲ καιρὸς παρέργεται, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ιδιότης καὶ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου καθαρῆται, ἀποκλίνει δὲ μᾶλλον πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Καὶ δὲν ἀποκρούεται μὲν ἡσχίσις τοῦ κ. Νομάρχου, οὐδ' ἡ μεσολάβησις αὐτοῦ πρὸς καλλήτερον καταρτισμὸν τοῦ συνδυασμοῦ, ἐφ' ὅσον ἐξ αὐτῶν δύναται ν' ἀντλήσωμεν ἐκλογικὰ τινὰ ὠρελήματα, οὐδὲ μία ὁμοῦ ὑπάρχει ὑφ' ἑτέραν

δυσκολία άπαρήσεως τής κυβερνητικής ιδιότητας, έφ' όσον αύτη δέν είναι πολύ δημοτική εις τό πλήθος των έκλογέων. Τέλος έν των μελών του συνδυασμού τούτου, ό κ. Γεωρ. Ρούφος, δι' ένομογράφου δημοσιεύματός του, διανεμηθέντος εις πολλά αντίτυπα, περι την δελικήν τής παρελθούσης Τετάρτης, άνεπιφυλάκτως έδήλωσεν ότι άνήκει εις τήν συμμαχικήν αντιπολίτευσιν και άπέκρουσε μετ' άγανακτήσεως, ώς μομφήν, τήν ιδιότητα του συμπολιτευομένου βουλευτού, ήν άπέδωσαν αύτω οι άνταγωνιστάι του. Έχομεν λοιπόν ένταύθα δύο συνδυασμούς άμοιότερους αντιπολιτευομένους, έξ των όμοιως ό εις διατελεί ύπό τήν προστασίαν τής κυβερνήσεως και εις στενάς σχέσεις πρός τόν παρ' ήμιν αντιπρόσωπόν τής. Όσον παράδοξον και άν φαίνεται τούτο είναι έντούτοις άληθές και σαφώς προκύπτει έκ τής όρθής αντιλήψεως των πραγμάτων.

Λυπούμεθα ότι ό δεύτερος όύτος συνδυασμός, μ' όλον ότι ενέχει πρόσωπα τινά πρέχοντα πολλά έχέγγυα πολιτικής χρηστότητος, δέν εκπροσωπεϊ ούτε ούδεμίαν σαφή πολιτικήν ιδέαν έκ των άνακινουμένων έν τή πολιτική και των προκαλεσσών τήν τελευταίαν κυβερνητικήν κρίσιν και αύτήν τής Βουλής τήν διάλυσιν, όπερ είναι λίαν έκτροπον, και όπερ πρέπει να σκεφθώσι, σπουδαίως οι προσχωρήσαντες εις τόν συνδυασμόν τούτον μέ άλλας ιδέας και διαφοροτικά φρονήματα.

Δνήσυχουμεν επί τούτῳ, διότι εις τόν συνδυασμόν τούτον συμπράττουσι πρόσωπα, πρός ό ό «Φορολογούμενος» πολλήν έχει εμπιστοσύνην και διετέλεσε μέχρι τούδε όμόφρων αύτοϊς έν πάσι τούτοις σπουδαίοις ζητήμασιν τήν πολιτικήν των προσώπων τούτων επικράτησιν έθεώρησε και θεωρεί εισέτι ώς αίσιον συμβάν του παρ' ήμιν πολιτικού βίου, αλλά τήν επικράτησιν των ταύτων θέλει μεθ' όλων των τιμών και πραγματοποιηθέντος τής σφίσεως των υγιών εκείνων άρ-

Χρηστών ήγωνισθώσαν πάντοτε μετ' άπαρήσεως. Τους φίλους ήμών και τους πρός όδς έχομεν εμπιστοσύνην πάντοτε κρίνομεν αστακροτερον, έν τή πολιτική αύτων δραστή, διότι μόνον εις τήν άμεπτον αύτων πολιτείαν άνευρίσκομεν νέους λόγους εκτιμήσεως και εμπιστοσύνης.

Άξιότιμε κύριε Συντάκτα.

Προκειμένου να ενεργηθώσι Βουλευτικά έκλογα νομίζω ότι ή έπαρχία Πατρών, κατοικουμένη κυρίως ύπ' έμπόρων, βιομηχάνων και κτηματιών, όφείλει ν' άποστείλη ως αντιπρόσωπος αύτης πολίτας έκ των ιδίων αύτης τάξεων, έννοούντας τάς ανάγκας αύτης και προθύμους να τάς έξυπηρετήσῳσι.

Ού έξ επαγγέλματος πολιτικοί, οι έκ τής έξασκήσεως αύτου άποζώντες, δέν δύνανται να ισχυρισθώσι ότι άποτελοῦσι τήν πλειονοψηφίαν των έκλογέων τής έπαρχίας Πατρών, όπως διεδικήσῳσιν ύπερ εαυτών έλόκληρον τήν αντιπροσωπείαν αύτης' ούτε δύνανται να ειπώσιν ότι εκτήσαντο πρός τούτο δικαίωμα έκ του γεγονότος, δυστυχώς άναντιρρήτου, ότι αι άλλαι τάξεις των έκλογέων, αι εις άλλα βιοποριστικά επαγγέλματα άσχολούμεναι, παρητήθησαν εκτοτε ύπερ αύτης πάσης πρός έκλογήν των αντιπροσώπων αύταβουλίας, μηδέποτε κατά τό παρελθόν αξιώσασαι ίδίαν αντιπροσωπείαν και τυφλως άκολουθήσασαι τούς έξ επαγγέλματος πολιτικούς, τούς κοινώς τραμπούκους καλουμένους, εις τάς περιδικάς αύτων μεταπτώσεις άπό μιας εις έτέραν όμάδα των επίσημ' έξ επαγγέλματος πολιτών. Αλλά διότι αι άλλαι τάξεις διετέλεσαν μέχρι τούδε ύπό τήν ύβεργτικήν κηδεμονίαν τής μιας αύτης προνομιούχου τάξεως, δέν ζεπεται ότι δέν δύνανται ήδη ν' άνακτήσανται τήν χειραφέτησιν αύτων και ν' αξιώσῳσι τήν άνήκουσαν αύτοϊς μερίδα τής αντιπροσωπείας. Και κατά τούς μετριοπατοῦς ύπόλογισμούς, αι τάξεις αύται άποτελοῦσι

τά 5/6 των έκλογέων τής έπαρχίας' δικαιούνται λοιπόν εις τήν έκλογήν πέντε έκ των έξ αντιπροσώπων αύτης.

Είμι θεβαίως ότι μεταξυ των έμπόρων, των βιομηχάνων και των κτηματιών τής έπαρχίας εύρίσκονται πέντε πολλοί αι ικανοί να εκπληρώσῳσι και πρόθυμοι ν' αναλάβῳσι τήν έν ολήν τής έν τῷ β'β'νικῳ Συνεδρίῳ αντιπροσωπείας των συναδέλφων των, ούτε δέν νομίζω άμφιβάλλει ότι τής έντολής ταύτης ποιήσονται όυτοι κρήττονα χρῆσιν και μάλλον έπωφελή διά τούς έντολεις των, ή οι μέχρι τούδε αντιπροσωπείσαντες αύτούς. Όπως ποι' άν ή χειρονα χρῆσιν θεβαίως δέν δύνανται να κάμουν.

Φρονώ ότι ό έμπορικός Σύλλογος όφείλει να λάβῃ τήν πρωτοβουλίαν τής ύποθέσεως αύτης και να προσθέσῳ εις τάς τάσας έκδουλεύσεις, ός τῷ όφείλει ή πόλις των Πατρών και τήν πολιτικήν αύτης χειραφέτησιν άπό τής κηδεμονίας των έξ επαγγέλματος πολιτευτών, των διατιθεμένων τήν αντιπροσώπευσιν αύτης, κατά τάς ύπαγορεύσεις των προσωπικών αύτων συμφερόντων.

Έν τή μεγάλη ταύτη χώρα, τή κοιτίδι του ελευθέρου πολιτεύματος, ού δε μέτριά τάξις μένει άνευ αντιπροσώπων έκ των ιδίων αύτης: σπλάγχχων, έν τή Βουλῇ των κοινοτήτων. Ού μόνον Τραπεζίται, έμποροι, βιομηχάνοι, πλοιοκτῆται, γεοκτῆμονες, αλλά και αύτοι οι εις τά ύπόγεια των γαιανθρακορυχίων εργαζόμενοι έχουσιν αντιπροσώπους έκ τής τάξεως των' αύτω δ' έν τῷ κοινοβουλίῳ αντιπροσωπεύονται ό λα τά συμφέροντα. Ήδη διά τής έπεκτάσεως του έκλογικου δικαιώματος εις τάς εργατικάς τάξεις ύπολογίζονται εις 100 και πλέον οι εις τήν μέλλουσαν Βουλήν εκλεχθησόμενοι χειρώννακτες.

Ας ελιπίσωμεν ότι τό παράδειγμα τούτο θα μιμηθώσιν επί τέλους οι παρ' ήμιν εργατικοί πληθυσμοί, τής έπαρχίας Πατρών λαμβανούσης τήν πρωτοβουλίαν.

Πρασσοδο τήν διαθετασίν τής προς υμα, ύποληφεώς μου
Λονδίνον 28 Φεβρουαρίου 1885.
Θ. Β.

Ό αξιότιμος κ. Νομάρχης
Φίλε κ. Συντάκτα!

Ή πεσχήθην, ως ένθυμησθε, διά τής έν τῷ ύπ' αριθ. 522 φύλλῳ τής ύμετέρας έφημερίδος δημοσιευθείσης περι του νομάρχου κ. Ζορμπά έκθέσεώς μου να πραγματοποιηθώ και περι τινων άλλων ζητημάτων, τα όποια τότε άφηκα άνεξέταστα ένεκα έλλείψεως χώρου' προκειμένου δε ήδη να συμπληρώσω τήν έκθεσίμν μου εκείνην, έκρινα συντελεστικόν εις τόν σκοπόν μου ν' άπευθύνω πρώτον εις τόν κύριον αύτόν σχετικά τινά έρωτήματα όπως επί τή θύσει τής άποκρίσεως ή τής σιωπῆς του παράσχω τῷ κοινῷ όσον είίν τε τελειοτέραν και πιστοτέραν τήν εικόνα του.

Λοιπόν τόν έρωτά: (δηλ. τόν κ. Ζορμπά) α.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι δι' έγγράφου του έξήτησεν άπό τό ύπουργείον να τῷ χορηγησῳ πίστωσιν ν' αγοράσῳ κλίνας διά τήν οικογένειάν του και ότι τό ύπουργείον άπέριψε τήν περι τούτου αίτησίν του; Και άφού ήνε άληθές, δέν μάς λέγει: ποῦ ζτηριζόμενος είχε τήν αξίωσιν να τῷ δώσῳ τό δημόσιον κλίνας προς χρῆσιν τής οικογενείας του;

β.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι, εύρών πεντακοσίων δραχμών άνέπαφον πίστωσιν, ήν επί του μακαρίτου Δημητριάδου είχαν εγκρίνει ή λιμένικη έπιτροπή προς αγοράν έπιπλων προς διακόσμησιν του γραφείου της, μετεχειρήσῳ τήν πίστωσιν ταύτην προς αγοράν έπιπλων και άλλων χρῆσιμων διά τήν οικογένειάν του ειδών;

γ.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι άφού άπερρίφθη ή αίτησίς του περι χορηγήσεως κλινών, ύπέβαλε νέαν προς τό ύπουργείον αίτησιν περι χορηγήσεως

εξόδων προς μίσθωσιν άμαξών δι' επισκέψεις των φυλακῶν και άυτοπρόσωπον έπιτήρησιν των άγροφυλάκων;

Και άφού ήνε άληθές, δέν μάς λέγει: ποσάκις έξήλθεν εις τήν πεδιάδα των Πατρών προς έπιτήρησιν των άγροφυλάκων και ποσάκις έπεσεκέφθη τάς φυλακάς;

Και άφού ούτε ποτε έπεσεκέφθη τάς φυλακάς και ούτε ποτε έξήλθε προς έπιτήρησιν των άγροφυλάκων, δέν μάς λέγει: ποῦ έδ' άπάνησε και τίνι τρόπῳ έδικαιολόγησε τήν δαπάνην εξακοσίων δραχμάς τῷ έχρηγήσῳν ή κυβέρνησις, και τί έλαβε διά δύο ένταλμάτων;

Και άφού έλαβε τάς 600 ταύσας δραχμάς, ίσως δέ και περισσοτέρας, διατί τότε έπληρώνετο ιδιαιτέρως δι' έξοδα έπισκέψεως των φυλακῶν δι' ένταλμάτων, άτινα έξέδιδεν ό ύπάλληλος Νικόλαος Κομποτής εις χάρος του κονδυλίου των έξόδων φυλακῶν;

Και άφού έξέδιδεν ό ίδιος έπ' όνόματι του έντάλματα, δέν μάς λέγει: πόθεν ήρρύετο τό δικαίωμα τούτο;

δ.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι ό ύπηρετής του, ό τής οικίας του άποσκηλιστικῆς ύπηρετής, Τρύφων Παπαφιλίππου έλάβοθεν επί τρία έλόκληρα έτη μισθόν άστυνομικου κλητήρος, διότι κατ' άπαίτησιν του είχε διορισθῳ άπό του 1881, και μισθόν κλητήρος τής λιμενικής έπιτροπῆς;

Και άφού τούτο ήνε άληθέστατον, δέν μάς λέγει: τί του έχρεωστούσε ό δήμος και τό λιμενικόν ταμείον να του πληρώνη τόν ύπηρετήν του με 125 δραχμάς κατά μήνα;

ε.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι έκ του διπλοῦ μισθου του ύπηρετου του Τρύφωνος Παπαφιλίππου έπληρώνετο και ή ύπηρετήριά του;

Και άφού τούτο ήνε άληθές, δέν μάς λέγει: τί του χρεωστέι ό δήμος και ή λιμενική έπιτροπή να του πληρώνη τήν ύπηρετίαν του; Και δέν μάς λέγει: άκούει; Είτε εν τῷ παρελθόντι, είτε ευσθενισθέν δι' ένα νόμάρχην να καταδεχθῳι να κάμνη τελικοῦτην κατάχρησιν τής έξουσίας του, ώστε να επιβάλλῳ εις τόν δήμον και τήν έπιτροπήν του λιμένος τήν άδράν πληρωμῶν των ύπηρετῶν και ύπηρετριῶν του;

στ.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι όσακις μετέβαινε εις μονήν Γεροκομείου χάριν διασκεδάσεως ύπεχρέωνε τούς μοναχούς να πληρώνουν τήν άμαξαν;

Και άφού τούτο ήνε άληθές, τί τῷ έχρεωστούσαν οι πτωχοί Καλόγηροι;

ζ.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι τό ύπουργείον είχαν εκδώσει ένταλμα έκ δραχμών χιλίων έκ του ταμείου τής όδοποιείας να πληρωθούν ήμερ μισθία τινά προς κατασκευήν λιθοστρώτου παρὰ τῷ ή έν τῷ χειμαρρῳ Λεύκας, και ότι τά ήμερομίσθια ταῦτα δέν έπληρώθησαν προς τόν νομομηχανικόν κ. Σάουρωτ δνα του έντάλματος αύτου, αλλά δια μεταγενεστέρου, ούτως ώστε τούτο ζεμεινε εις χεῖρας του;

Και άφού ζεμεινε εις χεῖρας του, δέν μάς λέγει: τό έπέστρεψεν εις τό ύπουργείον, τό έξυργώρυσεν, ή τί τέλος πάντων τό έκαμε;

η.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι έξήτησε άπό τό ύπουργείον να τῷ χορηγησῳ πίστωσιν δραχμών χιλίων επί λόγῳ ότι προσήρχοντο προς αύτόν πτωχοί ζητούντες έξοδα διά ναύλον κλπ;

Και άφού ήνε άληθές, έσκόπει άρα γε σπουδαίως να διανεμη τάς δραχμάς ταύτας πρός τούς πτωχοῦς;

θ.) Είτε άληθές, ναι ή όχι, ότι υπέβαλε προς τό ύπουργείον μακράν έκθεση, δι' ής, ελεγεν ότι όλοι οι ένταύθα δικαστικοί δέν προσέρχονται κατά τάς Κυριακάς και άλλας έορτάς εις τήν Έκκλησίαν, και ένεκα τούτου έχαλωρῳθη τό θρησκευτικόν αίσθημα παρὰ τῷ λαῳ, έξήτηι δέ να τιμωρήσῳ ό ύπουργός τούς δικαστάς και έφτάς και να τούς διατάξῳ να πηγαίνουν τακτικά εις τήν εκκλησίαν;

Και άφού τούτο ήνε άληθές, δέν μάς λέγει:

ἀκαταδίωκτον τῶν βεπόντων εἰς αὐτό, οἷτινες μ' ὄλον ὅτι ὀλίγοι καὶ γνωστοί, δὲν διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν οὐδεμιᾶς ἀρχῆς, ἀλλ' ἀρίονται ἀνενόχλητοι, καὶ σχεδὸν καυχῶνται ἐπὶ τῇ ἀθλοκτητί τῶν. Τοιαῦτα ἐγκλήματα ἀποτελοῦσι στίγματα τῶν κοινωνικῶν ἐν αἷ: διαδραματίζονται, ἰδιῶται δὲ καὶ ἀρχαί ἔπρεπε νὰ θεωρῶσι τὴν καταστολὴν καὶ τὴν τιμωρίαν αὐτῶν διανεκὲς μέλημα τῆς μερίμνης τῶν. Ἐν τούτοις παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἐμαρτύρησε μέχρι τοῦδε ὅτι ὁ τόπος ἠσθάνθη ὄλον τὸ ὄδεινος ὅπερ προστίθει αὐτῷ τὸ ἐγκλημα τοῦτο, οὐδὲ ὑπεβόηθη ὡ, γινωσκόμενη τὴν ἐνεργειαν κύριον σκοπὸν ἔχουσαν τὴν περιστολὴν του. Μετὰ ἐπανελημμένα παράπονα τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ἐκεστῶσα δημοτικὴ ἀρχὴ ἠθέλησε νὰ ἐνασχοληθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ πρὸς τοῦτο ἴδρυσεν ἰδιαιτέραν ἀρχήν, τὴν δημοτικὴν παιδονομίαν· δυστυχῶς ὅμως διὰ τὴν κακίστην αὐτῆς κατάρτισιν, οὐδὲν ἐπέφερον ἀποτελέσματα, τὸ κακὸν δὲ μένει ἀκαταπολέμητον πρὸς βλάβην τῶν ἡθῶν καὶ δυσφημίαν τῆς πόλεως. Ἄς ἐλπίσωμεν ἐντούτοις, ὅτι μετὰ τὰ ἐπανελημμένα συμβᾶτα τῶν τελευταίων τούτων ἡμερῶν, οἱ ἐντεταλμένοι τὴν περιφρούρησιν τῶν ἡθῶν τοῦ τόπου θέλουσιν κατανοῆσαι ὅτι ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδιαίτερα καθήκοντα, ὧν ἡ παράλειψις ἀποτελεῖ στίγμα καὶ εἰς ἑαυτούς καὶ εἰς τὴν πόλιν. Ἡ δημοτικὴ ἰδίᾳ ἀρχὴ καθῆκον ἔχει νὰ ἐγκύβη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ πολλῆς σπουδαιότητος, νὰ λάβῃ δὲ τὰ προσήκοντα μέτρα, οὐδεμιᾶς φειδομένη δαπάνης. Ἄν κριθῇ ἀναγκαῖα ἡ παιδονομία, δεφίλει νὰ ἰδρῶσῃ αὐτὴν, ἐπὶ ἄλλων θάσεων καὶ νὰ χορηγήσῃ αὐτῇ ἀφρονώτερον τὰ μέσα, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς εἰς ἀνδρα παρέχοντα πλεοῖστερα ἐχέγγυα ἐπιτυχίας.

— Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα «Ἐπὶ τὰ πρόσω» ἀνέγνωμεν δημοσίευμα τι ἐν

Ἐπί τῶν πρόσω» ἀνέγνωμεν δημοσίευμα τι ἐν ατρισθῆς, ὑπογεγραμμένον παρὰ τινος τῶν ἀδελφῶν τῆς Β. Νομαρχίας. Ἀχθῆς καὶ παρὰ Νικ. Κομπότην, ἐνέχον δὲ ἀπολογίαν ἑξῶς τῶν Νομαρχῶν ἐφ' οἷς ἡμεῖς ἐγράψαμεν περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ἀστυνομίου. Ἡ ἀνάγκη τοῦ δημοσιεύματος ἐκείνου μόνον οὐκ αὐτὸν ἀποφώτισεν ἡμῶν καὶ διὰ τὸν ὑπαγορεύσαντα αὐτό καὶ διὰ τὸν ὑπογράψαντα καὶ διὰ τὴν δουρικτὴν στάσιν εἰς ἣν περιήλθον οἱ δημοῦσοι τῆς Νομαρχίας ὑπάλληλοι, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ζορμπᾶ. Εἰς τὸν Κομπότην αὐτὸν ἐμιλοῦντα ἐν ὀνόματι τοῦ Νομαρχοῦ καὶ ἀπολογούμενον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐμιλοῦντα ἐν ὀνόματι τοῦ κ. Δημάρχου, καὶ ἐγειρόμενον ἐπιτιμητὴν τῆς κατὰ τὴν πίστῶς τοῦ «Φορολογουμένου», χωρὶς νὰ ἔχη ὁδὲμίαν πληρεξουσιότητα παρ' ἐκείνων, χωρὶς ἄ ἔχη συναίσθησιν πρὸς τοίους ἀποτελείται καὶ τῶν αὐτῶν ἐγείρεται ἐπιτηρητής, δὲν θὰ κάμωμεν θεθαίως τὴν τιμὴν ἢ ἀπαντήσωμεν, διότι δὲν εἶναι ἄξιος τῆς τιμῆς ταύτης, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ δυστυχὴς ἔθετο ἠλιθίως τὴν ὑπογραφήν του ὑπὸ ἔγγραφον ἄλλου, ἢ τίς εἶδε τῖνας ἀμαρτίας ἐξηγόραζεν ἀντὶ ταύτης. Ἡ θλιβερὰ αὐτῆς θέσις καὶ τὸν καθιστᾷ κάπως συγγνωστὸν ἂν ὄμως ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἔργου ὃ ἐπέτελει ἀνέλαβεν ἐν ἐπιγνώσει καὶ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, θεθαίως κακίστας ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ τῶν καταδίκων καθήκοντά του, προσεκτήσατο ἑστὶς, ἀς ἡμεῖς δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐνασχῆσῃ εἰς θάρος μας. Τῷ ἐπειθυμοῦμεν ἐντούτοις πρότερον ὅτι, παροικοῦμεν εἰς Ἰερουσαλήμ ἀλλὰ δὲν ἀγνοοῦμεν τὰ ἐν αὐτῇ γινόμενα, εἰμεθα δὲ ἔτοιμοι νὰ τῷ τὰ ἀνακοινώσωμεν, ἐάν λάβῃ τὸν κόπον νὰ διελθῇ ἐκ τοῦ γραφείου μας· θὰ πεισθῇ δὲ ἐκ τῆς συνευθέσεως ταύτης ὅτι γνωρίζομεν πλεοῖστερα παρ' ὅσα πιστεύει καὶ ὅτι κακὸν ἔπραξεν εἰς ἑαυτὸν ἐξελθὼν τῆς ἀφανείας ἥτις ἤτο αὐτῷ λίαν εὐεργετική. Τὸν κ. Νομαρχὴν συγκατασκευάζωμεν ὅτι εὐάρθετος τέλος πάντων καὶ ἐναεπαίνετον καὶ θαυαυαστὴν τῆς ἐνταῦθα πολιτείας του καὶ οὗτος εὐ-η μεταξὺ τῶν ὑπογραμμάτων του καὶ ὑπὸ τὴν γίδα του. Τὸ εὐρημα ἦτο τῇ ἀληθείᾳ σπᾶίονί

— Ὁ Ἱεροκλῆς κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (1) τρέχοντος ἐμιλήσει εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

— Εἰς τὸν σύλλογον τῶν ἐνταῦθα δικηγορῶν προσετέθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ κ. Ἀπόστολος Παπαγεωργίου νέος ἐκ τῶν καλλίστων τῆς πόλεως μας, μετ' ἐπιμελείας ἐγκύβας εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης του καὶ γενόμενος ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν του.

Κύριε Συντάκτα!

Ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου δι' ὅσα καλὰς περὶ ἐμοῦ ἐκφράσεις εὐπρεστήθητε νὰ ῥίψητε εἰς τὴν τελευταίαν περὶ τῶν Ἀστυνομικῶν διατριβῆν σας, Σὰς παρακαλῶ ὁμως νὰ πιστεύσητε, ὅτι τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς μου, ὡς Ἀστυνόμου, γραφόμενα πόρρω ἀπέχουσι τῆς ἀληθείας, καὶ φοβοῦμαι μὴ ὑπ' ἀλλῆς τινος αἰτίας ὑπηγορευθῆσαν.

Καὶ Σεῖς, πιστεύω, νὰ γνωρίζητε, φίλε, κ. Συντάκτα, ὅτι οὐδεμίαν θέσιν ποτὲ ἐπεδίωξα, πολλῶ δὲ μάλλον τὴν τοῦ Ἀστυνομίου, τὴν ὅποιαν οὔτε ὀρέγομαι, οὔτε ποτὲ ἐζήτησα. Οὐδεμίαν ἐπομένως ἀνάγκη νὰ λάβωσι χώραν πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς παρ' ὅσα εἰς τὴν ἐφημερίδα σας ἀναγράφετε. Νεώτατος τὴν ἡλικίαν ἔλαβον τὴν θέσιν τοῦ Ἀστυνομίου διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1888 διατάγματος τοῦ μακαρίτου Ὁθωνος, ὅπερ φυλάττω πρὸς ἀπλήν μόνον τοῦ γεγονότος ἀνάμνησιν, καὶ τὴν ἀπέκρουσα τότε, ὡς ἀπέκρουσα μετ' ἐμμονῆς παρομοίας καὶ ἄλλων κατόπιν Δημάρχων προτάσεις. Σήμερον εἶχον ἰσχυροτέρους, θεθαίως λόγους ν' ἀποποιηθῶ αὐτὴν καὶ τὴν ἀποποιούμην ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, πολυτρόπως πιανόμενος, ὡς αὐτὸς ὁ κ. Δημάρχος δύναται νὰ μαρτυρήσῃ, ἀλλ' ἐνέδωκα ἐπὶ τέλους χαρίζομενος πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπὶ ῥητῇ συμφωνίᾳ νὰ τὴν ἐγκαταλείψω εὐθέως ὅποταν ἤθελον βαρυνθῆ.

τῆς πρὸς τὴν ἐλλείψιν τοῦ ἐλέγχου, ἀπὸ τὴν μετ' ἐμοῦ συγγενείας τοῦ προϊσταμένου τῆς διοικήσεως, εὐκόλως διορθοῦται τὸ παρ' ἡμῶν παρατηρούμενον ἄστοπον. Ἐὐχαρίστως, κ. Συντάκτα, ὑποκαθιστῶ ἡμᾶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Νομαρχοῦ καὶ ἄς παρακαλῶ νὰ παρακολουθῆτε ἀγρόπινως τὰς πράξεις τῆς Ἀστυνομίας, νὰ τιμωρῆτε δὲ ἀμειλικτως διὰ τοῦ καλὰμου σας πάσαις τὰς παρακτροπὰς της.

Δέξασθε παρακαλῶ τὴν ἔκφρασιν τῆς ὑπολήψεως, μετ' ἧς διατελῶ.

Πάτριαι 6 Μαρτίου 1885

Φίλος Σας
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Σημ. ὁ Φορολογουμένου, ὁ Μ' ὄλον ὅτι δὲν ἐνοήσαμεν καλῶς πρὸς τίνα σκοπὸν ἀπευθύει ἡμῶν ὁ κ. Τσάτσος τ' ἀνωτέρω, δημοσιεύομεν αὐτὰ εὐχαρίστως ἐὰν ἐσκόπη νὰ καταστήσῃ ἡμῶν καὶ τοῖς ἄλλοις γνωστὸν ὅτι καὶ ἄλλοτε τοῦ ἐπρόταθῃ ἡ θέσις τοῦ Ἀστυνομίου, οὐδεμίαν ἔχομεν δυσκολίαν νὰ τὸ πιστεύσωμεν ἀλλ' ἐν τούτῳ γινόμενος, νομίζομεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους οἷτινες ἤθη τὸν ἔπεισαν ν' ἀποδεχθῆ αὐτὴν, διότι ἡ ἐπὶ τούτου σιωπὴ του ἐντεχῶς ὅσα ἡμεῖς ἐξεθέσαμεν περὶ τοῦ διορισμοῦ του· ἐν δὲ ἀπύθουεν ἡμῶν τ' ἀνωτέρω διὰ νὰ πείσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους ὅτι παρεκλήθη, σχεδὸν ἐπίεσθη, ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου, ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἀνευ δηλονότι μεσολαβήσεως ἢ πίεσεως τοῦ κ. Νομαρχοῦ, ἀς ἐπιτρέψῃ ἡμῶν νὰ τῷ εἰπώμεν ὅτι δὲν γίνεται πιστευτὸς λέγων τοῦτο, ἐν τότῳ μικρῷ ὅπου ὄλοι γνωρίζομεθα καὶ γνωρίζομεν τὰς πρὸς ἄλλήλους σχέσεις, τὰ συμφέροντα καὶ τὰς διαθέσεις. Ἄν τέλος ἀπύθουεν ἡμῶν τ' ἀνωτέρω διὰ νὰ μᾶς ὑποκαταστήσῃ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κ. Νομαρχοῦ, εἰς μάτην ἐκοπίασε· διότι ἀνεξερτήτως τῆς συγκαταθέσεως τοῦ κ. Ἀστυνομίου τοῦ νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ τὸν ἔλεγγον τῶν πράξεων του, ἡμεῖς φρονούμεν ὅτι ἔχομεν αὐ-

τὸν ἐξ' ἰδίου δικαιώματος καὶ ὅτι διὰ νὰ τὸν ἐνασχῆσωμεν δὲν ἔχομεν χρεῖαν νὰ συναίνεση οὐδεὶς εἰς τοῦτο, οὐδὲ ζητοῦμεν συνήθως ἄδειαν διὰ νὰ ἐνασχῆσωμεν τὰ δημοσιογραφικά μας καθήκοντα. Νομίζομεν δὲ ὅτι δὲν σπουδαιολογεῖ ὁ κ. Τσάτσος ὑποκαθιστῶν ἡμᾶς εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Νομαρχοῦ ὁ νόμος ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἠρκέσθη, ὡς γνωρίζει ὁ κ. Ἀστυνόμος, εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν ἐποπτεῖαν, θέλει ἄλλην ἀποτελεσματικωτέραν, τὴν τῆς διοικήσεως, αὐτὴν δὲ τὴν ἐποπτεῖαν ἡμεῖς ἐθεωρήσαμεν ἐλλείπουσαν ἐπὶ τῆς ἐνεστῶσης Ἀστυνομίας καὶ τὴν ἐλλείψιν ταύτην κατεδείξαμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας. Ἐφ' ὅσον ὁ φίλος κ. Τσάτσος δὲν ἔχει τι καλλήτερον τῆς σιγῆς νὰ εἰπῇ προτιμώτερον καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τοῦ ἄλλου νὰ σιωπᾷ καὶ αὐτῆ εἶναι ἡ πρῶτη συμβουλή ἣν δίδομεν ἐν πάσῃ εὐκρίνείᾳ τῷ κ. Ἀστυνόμῳ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρὰ τῷ Φαρμακείῳ τοῦ κ. Ἀνασ. Γκολφινουπούλου ἐκομισθῆσαν ὕδατα μεταλλικὰ τοῦ VICHY (Βυζυ) ἔλας πρόσφατα, εἰ ἔχοντες ἀνάγκην ἀς προσέλθωσιν.

Τὸ εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν «Γεωργίου» καφενεῖον Δ. Σφῆκα ἡ Ἀθανασίου καὶ ἡ ὀπισθεν αὐτοῦ κειμένη ἀποθήκη ἐνοικιάζεται ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου ε. ε. — Οἱ βουλόμενοι ἀποτανθήτωσαν εἰς τὴν ἰδιοκτήτην κ. Ἀγγελικὴν Γ. Γκιαζούρη.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ τῆς 1 παραγωγῆς Πουλίου ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν «Μαρκάτου» οἰκία τοῦ κ. Νικολ. Τσίπρη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ.

Ἀναγνωρισθεῖσα ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1883 Βασιλ. διατάγματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπαγομένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων. Κεφάλαιον τῆς Ἑταιρίας μετὰ τοῦ ἀποθεματικοῦ φρ. 40,000,000. Ἔδρα ἐν Παρισίοις (ὄδῳ Favart) N. 2.

Γενικὸν πρακτορεῖον αὐτῆς ἐν Ἀθήναις (ὄδῳ Πανεπιστημίου) ἀρ. 54.

Πρακτορεῖον ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κυρίου Σωτηρίου Α. Χααραλάμπη, ἐπὶ τοῦ δευτέρου πατώματος τῆς μεγάλης οἰκίας τοῦ κ. Π. Δριβελλοπούλου (ὄδῳ Καλαβρύτων).

Πάστα Νομάτας

Ἐκλεκτῆς ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ ἐν Μαρκατῷ ὑπὸ τὴν δημοτικὴν ἀγορὰν μαγαζιῶν τῶν Κ. Παπαγιαννοπούλου καὶ Σπυριδικοπούλου πρὸς ἀρ. N. 2 ἢ ὁκᾷ λαντικῶς, διὰ μεγαλειτέραν ποσότητα γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου ε. ε. αἰτήσιν τῶν προσωρινῶν Συνδίκων τῆς πτωχευσάσης ἐταιρίας «Ἀδελφοὶ Σάκκου» ἐπιτρέπομεν ὅπως τὰ ἐν τῷ μαγαζείῳ εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα τῆς ρηθείσης ἐταιρίας ἐκποιήθωσι ἰδιωτικῶς, ἢ διὰ μεσίτου, καὶ τηρηθῶσιν αἱ διατυπώσεις τοῦ ἀρθροῦ 488. τοῦ Ἐμ. Νόμου.

Πάτριαι τὴν 19 Φεβρουαρίου 1885.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Π. ΠΕΤΑΣ.